

ת"פ 2164/08 - מ.י. מדור תביעות-מס הכנסה ת"א נגד ע.מ.י פרס בע"מ, מקסים בן עזרא

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 2164-08 מ.י. מדור תביעות-מס הכנסה ת"א נ' ע.מ.י פרס בע"מ ואח' בפני כב' השופט
רפי ארניה

בעניין: מ.י. מדור תביעות-מס הכנסה ת"א

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד תהילה מורן חגי

נגד

1. ע.מ.י פרס בע"מ

2. מקסים בן עזרא ע"י ב"כ עו"ד שי רוסינסקי

הנאשמים

הכרעת דין

1. הנאשמת 1 הינה חברה פרטית (להלן: "**הנאשמת**") אשר עסקה בתחום הדפוס והדפסת עיתונים.

הנאשמת היתה, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, מעביד כמשמעות מונח זה בתקנות מס הכנסה ומס מעסיקים (ניכוי ממשכורת ותשלום מס מעסיקים), התשנ"ג - 1993.

2. בהתאם לנטען בכתב האישום, הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") היה, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, מנהלה הפעיל של הנאשמת.

אין חולק שהנאשם אינו רשום ברשם החברות כמנהל הנאשמת או בעליה.

3. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות כדלקמן:

(א) 2 עבירות של אי הגשת דין וחשבון, בכך שלא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"חות השנתיים על הכנסותיה של הנאשמת לשנת המס 2001 ו- 2002, וזאת בניגוד לסעיף 216(ד) לפקודת מס הכנסה.

(ב) 10 עבירות של אי תשלום מס שנוכה, בכך שלא שילמו לפקיד השומה במועד שנקבע בתקנות הנ"ל את מס ההכנסה שניכז בגין המשכורות ששולמו לעובדים בחודשים אוקטובר 2001 ועד יולי 2002, בסך כולל של ₪ 160,252, וזאת בניגוד לסעיף 219 לפקודת מס הכנסה.

4. בישיבת יום 5.5.2009 (להלן: "**ישיבת ההקראה**") מסר הנאשם, באמצעות ב"כ, את תשובתו לכתב האישום, כדלקמן:

"הקראתי את כתב האישום לנאשם והוא מבקש לכפור לפי הפירוט הבא:

לגבי סעיף 1 - לגבי הנאשמת 1 הנאשם אינו יודע מה מצבה של החברה נכון להיום. לתקופה הרלבנטית היא היתה חברה פעילה. אנו כופרים שהוא היה מנהל פעיל בנאשמת 1. הוא לא היה בעל תפקיד או פקיד אחראי.

לגבי סעיף 2 - הנאשם 2 לא היה מודע אם שולמו או לא שולמו תשלומים והוא לא היה בעל תפקיד.

כל השאר מוכחש מחוסר ידיעה.

לגבי כתב האישום של 2001 קיים סיכוי שהוא התיישן. נכון לעכשיו, ככלל הנראה, חלה התיישנות גם לגבי הדוח וגם לגבי אי העברת הניכויים.

לגבי אישומים 12-3 נוסף מדובר על אישום דו"ח ניכויים שהינו פיקציה גמורה, הוכן על ידי מנהלת חשבונות שפוטרה מהעבודה. הנאשם עבד בחברה והוא יודע את זה. הנאשם היה עורך העיתונים. הנאשם יודע את זה מידיעה אישית. הנאשם התריע על כך אך איש לא עשה מאום עם טענותיו.

אבקש לחקור את כל עדי התביעה.

אין טענות זוטא.

ב"כ המאשימה:

לגבי טענת ההתיישנות, הנאשם נחקר מס' פעמים ב-2004 וב-2005 חקירתו מפסיקה את מירוץ ההתיישנות.

מר רוני בר, עד תביעה מס' 1, נפטר. לפיכך לא תהיה באפשרותנו לזמנו. הוא גובה ההודעות."

(הדגשות שלי - ר.א.)

5. ביום 19.12.2011, סמוך לשיבת ההוכחות אשר היתה קבועה ליום 5.1.2012, הגישה הסנגוריה בקשה לקיום משפט זוטא. בהחלטה מנומקת שניתנה בפתח ישיבת ההוכחות בעניין זה - הבקשה נדחתה (ר' עמ' 12-14 לפרוטוקול).

אני מוצא לנכון להעיר בעניין זה מספר הערות נוספות, על המפורט בהחלטתי הנ"ל.

ער אנוכי להלכה שנפסקה בע"פ 11331/03 **קיס נ' מ"י** (8.12.2004). ואולם במה דברים אמורים? בפסק הדין בעניין **קיס** בית המשפט קמא לא קיים דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ ולא בירר עם הנאשם את עמדתו לגבי משפט הזוטא ולגבי קבילות ההודעות. לפיכך, מצא בית המשפט העליון לקבוע כי היה על בית המשפט המחוזי לקיים משפט זוטא.

לא אלו הם פני דברים בענייננו. כאן, התבקשה וניתנה תשובה מפורטת לכתב האישום. ב"כ הנאשם הצהיר מפורשות בעת ישיבת ההקראה כי "אין טענות זוטא". בעת מתן התשובה בית המשפט לא הגביל את טענות הנאשם בשום צורה שהיא, ולא היתה כל מניעה כי יטען שההודאות אינן קבילות מחמת פגם שנפל בגבייתן, בהתאם לסעיף 12 לפקודת הראיות.

ודוק: טענות זוטא, מטבען, אינן מסוג הטענות שהביסוס העובדתי להן אינו ידוע לנאשם בזמן מתן התשובה.

הנאשם בחר מיוזמתו שלא להעלות, אף לא רגע לאחר שנודע לו בישיבת ההקראה, שגובה ההודעה הלך לעולמו.

כאן, לראשונה התבקש קיומו של משפט זוטא בסמוך לישיבת ההוכחות, כשנתיים לאחר מתן המענה לכתב האישום. לא ניתן כל הסבר מדוע הנאשם כמס בליבו את טענות הזוטא, ויצר בישיבת ההקראה מצג כי אין בפיו טענות זוטא, וכי אינו מתנגד להגשת הודעותיו.

ואם תמצי לאמר: מדוע אם כן ביקש הנאשם בישיבת ההקראה לחקור את גובה ההודאות? התשובה הינה פשוטה: לא מחמת טענות זוטא שהיו בפיו והוא כמסן, אלא מחמת טענת הגנה אחרת שיש בפיו ואשר תידון עוד באריכות בהמשך, והיא - שהחקירה כלל לא נסבה סביב הנאשמת אלא סביב חברה אחרת המצויה בשליטת הנאשם, וטענת הסנגוריה הינה כי תשובותיו (המפלילות) של הנאשם ניתנו ביחס לחברה האחרת ולא ביחס לחברה הנאשמת. זו היתה המטרה שביסוד רצונו של הנאשם לחקור את גובה ההודעות.

הנה כי כן: הנאשם לא חפץ במשפט זוטא מלכתחילה. לא היו בפיו כל טענות בדבר קבילות ההודאות. תכלית בקשתו בישיבת ההקראה היתה אחת ויחידה בלבד והיא - להוכיח את טענת ההגנה הנ"ל, אשר תידון בפרוטרוט עוד בהמשך הדברים.

בנסיבות אלה סבורני כי הרציונל של הלכת **קיס** אינו חל. לטעמי, מקום שהנאשם מוסר מענה מפורט ומודיע בראש חוצות כי אין בפיו טענות זוטא - אין לאפשר לו לחזור בו מהודעה זו, בוודאי לא מקום בו "החזרה מהתשובה" הינה שנתיים לאחר מתן המענה, בסמוך לישיבת ההוכחות, כאשר גובה ההודעה נפטר וכאשר אין בבקשה כל פירוט מינימלי שהוא מהם האמצעים הפסולים שהופעלו על הנאשם או כל הסבר מינימלי להיזכרות הפתאומית בטענות אלה, אחרי שהוטעם כי אין טענות מסוג זה. קל וחומר כאשר בית המשפט משתכנע כי ההיזכרות הפתאומית בטענת הזוטא אינה אמיתית וכנה, אלא תולדה של שיקול אסטרטגי קר, ומתוך רצון להשיג רווחים משניים.

ראיות המאשימה

6. אין חולק שהנאשמת היתה חייבת בהגשת דו"חות שנתיים כקבוע בסעיף 131 לפקודת מס הכנסה.

בהתאם לתעודת עובר ציבור (ת/7) הנאשמת לא הגישה דו"חות ומאזנים לשנים 2001-2002 וגובה מחזור הנאשמת בשנים אלו היו 3,459,856 ₪ ו - 2,043,911 ש"ח בהתאמה. האמור בתע"צים אלה לא נסתר.

7. בהתאם לטופסי 102 (ת/6) אשר הגישה הנאשמת לפקיד השומה, הנאשמת שילמה שכר עבודה לעובדיה. המאשימה הגישה כראיה מטעמה תע"צ (ת/5) שם בה נאמר כי דו"חות הניכויים לחודשים 10/01 ועד 7/02 לא שולמו, וכי סך חוב הקרן נכון ליום 14.12.2011 הינו 160,331 ₪, ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין עומד סך החוב על 275,163 ש"ח. עוד נאמרת בתע"צ ת/5 כי ביום 26.8.2002 שולם סך של 10,845 ₪ ע"ח חוב הניכויים.

גם האמור בתע"צים אלה לא נסתר.

הנאשם טען כי אין חולק היא שחלק מעובדי החברה הגישו תביעות חוב לכנ"ר בגין הלנת שכרם (נ/6). הנאשם הוסיף וטען כי עובדה זו מלמדת כי שכרם של עובדים אלה לא שולם, ולכן גם לא אמור להיות מנוכה משכרם מס במקור, ומכאן שביצוע העבירות לפי סעיף 219 לא הוכח.

טענה זו יש לדחות. חובת תשלום שכר לחוד, וחובת ניכוי מס במקור והעברתו לחוד. העובדים עבדו בתקופה זו והינם זכאים לשכרם, ובהתאם לכך, זכאית המדינה למס בגין שכרם. העובדה כי השכר לא שולם אינה מלמדת כי אין חובה לנכות את המס במקור. ובמילים אחרות: הימנעות מתשלום שכר אינה מצדיקה הימנעות מתשלום המס.

טענות הנאשם

8. בפי הנאשם שתי טענות הגנה:

האחת - כי בתקופה הרלוונטית לא היה מנהל פעיל בחברה.

השניה - כי העבירות נשוא כתב האישום התיישנו.

דין והכרעה

"מנהל פעיל" - הדין וההלכה הפסוקה

9. סעיף 224א לפקודה קובע כי:

"חבר בני אדם שעבר עבירה לפי הסעיפים 220-215, יראו כאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף, מנהל חשבונות או פקיד אחראי, נאמן או בא כח של אותו חבר, אם לא הוכח אחת משתי אלה:

(1) העבירה נעברה שלא בידיעתו

(2) שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת מניעת העבירה"

10. אין חולק כי הנאשם לא היה רשום כמנהל בנאשמת. ואולם, הפסיקה קבעה כי שעל מנת להיכנס להגדרת "מנהל פעיל" לעניין סעיף 224א' לפקודה אין צורך להיות מנהל רשום (רע"פ 9341/02 **מנצורה נ' מ"י** (5.11.2002)) וכי המבחן להיות אדם "מנהל פעיל" הוא, האם אותו אדם מנהל פיזית ומעשית את ענייני החברה ויש לו שליטה על הנעשה בה:

"כבר נפסק, לא אחת, שלעניין המושג "מנהל פעיל", כמשמעו בסעיף האמור, אין חשיבות לאופן ולמידה שבה מתבטאת פעילותו, בין אם הוא מטפל בצדדים המקצועיים של העסק, ובין - בצדדים הכספיים"

ע"פ (י-ם) 9902/05 **מ"י נ' עץ בן אבו בע"מ** (8.3.2006)

מן הכלל אל הפרט

11. ההכרעה בענייננו נשענת, בראש ובראשונה, על הודאות הנאשם ת/1 ות/2.

בת/1 נחקר הנאשם ב"**חשד על עבירות מס הכנסה**". בהודעתו מסר הנאשם את הדברים הבאים:

"ש.ת. - את העסק הקמתי בשנת 1999. כל מאה (100) אחוזי המניות נרשמו על שמי. היות וחברת ע.מ.י פרס בע"מ הוציאה לאור עיתון מקומי ביבנה ואני לא רציתי גם להיות הבעלים הרשמי וגם סוכן המודעות לפירסום (בשל ניגודי אינטרסים) - אז העברתי את המניות.

ש.ת. - בתחילת שנת 2000, העברתי 50% מהמניות לאדם בשם שרלו תמורת זה שהוא נטל

על עצמו התחייבויות. ביוני/יולי 2001, העברתי את כל מאה (100) אחוזי המניות, לסרג' אנקורי. כך נשאר המצב עד שהגיע המפרק מטעם בית המשפט.

כחלון גבריאלי היה בעל מאה (100) אחוזים מהמניות למשך תקופה קצרה בתחילת 2001, אך הוא לא היה פעיל ולא עבד אף לא יום אחד.

דין זאב שהוא אח של אשתי, היה בעל מאה (100) אחוזים המניות בסוף 1999 למשך תקופה קצרה. גם דין זאב לא היה פעיל ולא עבד אפילו יום אחד.

מיום הקמת החברה - 1999, עד לפירוקה בסוף - 2002, אני הייתי המנהל היחיד והרוח החיה של החברה.

אני גם הייתי מורשה חתימה יחיד בחשבונות החברה וצ'קים של החברה. היה מנהל עבודה שהוא היה אחראי על הגרפיקה, על גביית הכסף, התשלומים, קבלת עובדים, הפצת העיתון, הדפסת העיתון וכדומה. השמות שלהם: ג'קי אבן חן, יובל אברהם והשלישי רותם חיים. **הם עבדו כשכירים בחברה ואני מיינתי אותם מבין הרבה מועמדים שהגיעו לראיונות לתפקיד זה.**

מנהלי העבודה היו כפופים אלי והם היו מגישים לי דוחות על הפעילות שביצעו וגם בטלפון הם מדווחים לי ושואלים אותי על כל בעיה שצצה, כי אני הייתי זמין כל הזמן והרוח החיה של העסק.

ש.ת. - אורית גבריאלי היא מנהל החשבונות של העסק משנת 2000 עד אוקטובר 2001 לערך. אורית גבריאלי הכינה תשלומים גם למע"מ וגם לביטוח לאומי והכינה את כל החומר להנהלת חשבונות ממוחשבת, והעבירה את החומר לרו"ח עמר משה מראשל"צ והוא הגיש את הדו"ח של שנת 2000.

למיטב זיכרוני, אני חתמתי על דו"ח ומאזן החברה לשנת 2000, אצל רו"ח עמר משה - במשרדו.

אני הוא זה שדיבר עם רו"ח עמר לגבי גובה שכר הטירחה שלו, עבור הגשת דו"ח ומאזן - 2000, וגם אני שילמתי עבור שכר הטירחה בצקים של החברה שאני חתמתי עליהם. אני הייתי נותן לאורית צקים חתומים והיא היתה ממלאת את הסכומים.

ש.ת. - דוחות החברה לשנים 2002, 2001 עדיין לא הוגשו, כי הגיע מפרק והתחיל הבאלגן.

ש.ת. - אני מתקן ואומר שדו"ח ומאזן 2000 הוא זה שהוגש והחוקר תיקן את הטעות משנת 2001 לשנת 2000 בדף זה בשורות אחד, שלוש, חמש.

ש.ת. - דוחות אישיים לשנים 2002, 2001 עדיין לא הגשתי כי הייתי עסוק בכל בעיות הפירוק בתי המשפט ואני אגיש אותם עוד שלושה חודשים.

ש.ת. - אני מעיין בטופסי 102 של חברת ע.מ.י פרס בע"מ מאוקטובר 2001 עד יולי 2002, ולדעתי דוחות אלה שולמו ואני אבדוק זאת.

ש.ת. - אני מקבל ממך הזמנה להמשיך חקירה ליום 27.09.04 בשעה 11:00 (וזאת כפי שאני עמוד 5

ביקשתי) לחקירה זו אני אביא את המסמכים מהמפרק ומהכונס ומביהמ"ש, כדי שהודעתי תהיה מדויקת.

זאת הודעתי הנכונה והמלאה אשר נמסרה מרצוני הטוב והחופשי. ההודעה הוקראה בפני בעת כתיבתה, קראתי אותה, הבנתי אותה ואני מאשרת בחתימתי. "

(הדגשות שלי - ר.א.).

12. בת/2 נחקר הנאשם בחשדות על "עבירות לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בכך שללא הצדק סביר לא העביר ניכוי שכר עבודה מחודש אוקטובר 2001 ועד יולי 2002 בסך של 169,852 ש"ח קרן". הנאשם מסר הנאשם את הדברים הבאים:

"ש.ת. - אני מעיין בהודעתי באזהרה מיום 20.9.04. כל מה שאמרתי בהודעה זו, הוא אמת לאמיתה. התקשרתי לפני הפגישה הנוספת ואתה דחית אותה למועד אחר.

ש.ת. - לגבי מסמכים של הכונס - מפרק, טרם הצלחתי לאסוף את המסמכים.

ש.ת. - לגבי הגשת הדוחות והמאזנים של החברה ע.מ.י פרס בע"מ לשנים - 2002, 2001, הרי שאין לי יכולת כספית נפשית וגם סמכות לטפל בזה, כי החברה סגורה ואני לא עובד שם יותר. כיום אני מוגדר כמגבל באמצעים, ובחודש ינואר 2006 יהיה דיון בבית המשפט המחוזי בת"א לגבי פשיטת רגל שלי.

יש הרבה נושים שרודפים אחרי באמצעות חברות גביה של העולם התחתון. זו הסיבה מדוע לא הגשתי את הדוחות והמאזנים לשנים - 2001, 2002.

אני מתקן ואומר שלא טיפלתי בהגשת הדוחות והמאזנים לשנים 2001, 02. באמצעות רו"ח.

שאלה - מדוע לא הוגש דו"ח ומאזן של החברה לשנת 2001?

תשובה - כל החומר עפ"י ידיעתי וזיכרוני הועבר לרו"ח משה עמר מראשל"צ שהיה אמור להגיש את הדו"ח.

שאלה - האם שילמת לרו"ח עמר להגיש את הדו"ח והמאזן?

תשובה - לא זוכר אם שילמתי לו.

שאלה - מדוע לא הוגש דו"ח ומאזן החברה לשנת 2002?

תשובה - את דו"ח 2002 מגישים בשנת 2003, והחברה היתה חדלת פירעון הפסיקה פעילות, ולכן לא הוגש הדו"ח והמאזן. אין ספק שאם היה לי כסף, הייתי משלם לכל הנושים.

שאלה - אם היה לך כסף, האם היית משלם לרו"ח כדי שיגיש דו"ח ומאזן לשנת 2002?

תשובה - אם היה לחברה כסף, אז אני כאחראי על התשלומים לכל הספקים היית משלם לרו"ח כדי שיכין ויגיש את הדוחות למס הכנסה. כי זו חובה עסקית על פי חוק, להגיש דוחות למס הכנסה.

שאלה - מדוע לא הגשת דוחות אישיים לשנים - 2001, 2002.

תשובה - לא הגשתי את הדוחות האישיים, מאחר שהחברה התפרקה, והתוצאה היתה שבסופו של דבר לא היה כסף, זמן, ואירגון.

שאלה - החוקר מציג בפניך עשר (10) טפסים 102 של חברת ע.מ.י פרס בע"מ. החוקר מסמנם בסימנים בר-1 עד בר-10 מהיום. אני רואה צילום דף המסכם את כל עשרת (10) טופסי 102. החוקר מסמן דף זה בסמן בר-11. הסיכום הסופי הוא-169,852 ₪.

תשובה - אני מעיין בכל עשרת (10) הטפסים. אני לא זוכר מי כתב זאת, אך בגב כל עשרת (10) הטפסים חתומה מנהלת החשבונות אורית גבריאלי, שעבדה כשכירה בחברה.

שאלה - מה היה תפקידה של אורית גבריאלי?

תשובה - אורית היתה מנהלת חשבונות ראשית, והיא היתה מביאה לי את הצקים כולם, לחתימה, כי אני הייתי מורשה חתימה יחיד.

ש.ת. - החתימה בגב כל עשרת הטפסים, הם של אורית, שחתמה בשם החברה, ואני ידעתי על כך.

שאלה - בספטמבר 2004, כשהוצגו לך עשרת (10) הטפסים הנ"ל אמרת בעמוד שלוש (3) שורה 18, כדלקמן: לדעתי, דוחות אלה שולמו ואני אבדוק זאת.

תשובה - לא בדקתי אם דוחות אלה שולמו, כי רוב החומר נשאר במשרדים ועירית יבנה הוציאה צו סגירה לבנין עצמו. באמצעות המשטרה הוציאה את כל האנשים מהבנין ותוך עשרה ימים כל הרכוש נבזז ונהרס. יש לי צילומים על כך. גם הודעה על כך בביהמ"ש.

שאלה - אם הוציאו צו סגירה ופינוי לבנין, מדוע לא הוצאת רק את המסמכים עצמם?

תשובה - המבנה נשאר סגור, העירייה ריתכה את הדלתות ולא חשבתי שתהיה סכנה כלשהי למסמכים.

שאלה - אבל אין חותמת של הדואר על עשרת (10) טופסי 102?

תשובה - אם כך, אז המסקנה היא שלא שולמו הכספים כפי שנרשם בטפסים

ש.ת. - התשלומים עבור החודשים הנ"ל כפי שמופיע בדף שסומן בר. 11 היום לא שולמו, וגם לא היה ידוע לי שלא שולמו. זאת, הן מבחינת מספר התשלומים והן מבחינת מספר העובדים. אני מניח שמאחר ולא היתה יתרה בבנק שהספיקה לתשלום, מנהלת החשבונות לא הכינה צקים לתשלום. אני בטוח שלא הגיעו אלי צקים שסרבתי לחתום עליהם. בכל מקרה, במידה והייתי מודע לגובה החוב הייתי דואג שהנושא יסודר, או בדרך של הסדר תשלומים עם מס הכנסה, או בדרך של גיוס כסף לכיסוי החוב מסרג' אנקורי, שהיה בעלים של החברה.

שאלה - מדוע בחקירתך ביום 20.09.05 לא אמרת שסרג' אנקורי הוא הבעלים של החברה?

תשובה - אני אומר, שכן אמרתי זאת בחקירתי הקודמת.

שאלה - האם אתה אומר שלא הרגשת, שפתאום במשך עשרה (10) חודשים, לא משלמים ניכויי שכר עובדים למס הכנסה?

תשובה - אני אומר שזו היתה תקופה מאוד לחוצה ומאחר וטיפלתי בעניינים רבים, ולכן לא היית מודע לכך.

שאלה - האם הנחת את אורית במצב הקשה, למי לשלם ומהו סדר העדיפויות של התשלומים?

תשובה - היא ידעה לבד, שאם אין כסף, אז לא משלמים, ואני לא נתתי לה הנחיה כזו.

שאלה - האם ברצונך להוסיף דבר מה?

תשובה - באופן כללי, **המצב הכלכלי של החברה, מהרגע שהיא נכנסה לפירוק המצב הכלכלי התדרדר. נושים רבים הגישו תביעות כולל עובדים ומצבי האישי והנפשי גם התדרדר. כאשר אני אומר שהחברה נכנסה לפירוק, ברצוני להדגיש שלא מדובר בפירוק או מינוי כונס ע"י בית המשפט. כוונתי היא שהחברה התפרקה מיכולתה לשמש כעסק חי, ולשלם את כל התחייבויותיה.**

זאת הודעתי הנכונה והמלאה, אשר נמסרה מרצוני הטוב והחופשי. ההודעה הוקראה בפני בעת כתיבתה, קראתי אותה בסיום כל דף. הבנתי אותה, ואני מאשר אותה בחתימתי מטה.

(הדגשות שלי - ר.א.)

13. קו ההגנה של הנאשם הינו כי בכל תשובותיו בחקירות אלה כלל לא התייחס לנאשמת 1 אלא לחברה אחרת בשם "רוטו יבנה בע"מ" (להלן: "**רוטו יבנה**") אשר היתה בשליטתו ובבעלותו, ופעילותה העסקית נעשתה מאותו מבנה ממנו פעלה הנאשמת 1.

אכן, ללא ספק מוטב היה, אילו באזהרה שהוזהר הנאשם טרם חקירותיו היה מופיע כי העבירות עליהן נחקר הנאשם הינן בעניינה של החברה.

יחד עם זאת, ובכל הכבוד הראוי, אין בידי לקבל את טענות הנאשם וסבורני כי הוכח למעלה מכל ספק סביר כי החקירה ותשובות הנאשם נשוא ת/1 ות/2 היו לגבי הנאשמת ולא לגבי רוטו יבנה. אנמק מסקנתי.

(א) הנאשם הודה בת/1 כי מר גבריאל כחלון היה רשום כבעלים של "**החברה**" בשנת 2001 (עמ' 2 ש' 6-8). מר כחלון העיד כי בשנים אלה החזיק במניות הנאשמת בנאמנות, בין היתר עבור הנאשם.

(ב) הנאשם מסר בת/1 כי למיטב זיכרונו, "**אני חתמתי על דו"ח ומאזן החברה לשנת 2000, אצל רו"ח עמר משה - במשרדו.**" (עמ' 3 ש' 3). והנה, בחקירתו בבית המשפט הודה הנאשם כי הוא זה שחתם על דו"ח ומאזן הנאשמת לשנת 2000 או 2001 (עמ' 46 ש' 29-30).

(ג) הנאשם נשאל בחקירתו בת/1 באופן מפורש על טופסי 102 של הנאשמת שאף הוצגו לו, ומשיב שלדעתו הם שולמו (עמ' 3 ש' 17-19).

(ד) הנאשם משיב בת/1 כי מנהלת החשבונות של "החברה" היא אורית גבריאל (עמ' 2 ש' 26) ובת/2 מאשר כי גב' גבריאל היא מנהלת החשבונות של הנאשמת (עמ' 2 ש' 1-8). הנאשם אישר בעדותו בבית המשפט כי גב' גבריאל הנ"ל היתה אך ורק מנהלת החשבונות של הנאשמת

ולא עבדה במקביל גם ברוטו יבנה (עמ' 58 ש' 10-14).

(ה) ב"כ הנאשם ניסה להיתלות בפסקה הראשונה בת/1 וללמוד ממנה כי "החברה" נשוא פסקה זו הינה רוטו יבנה, וזאת בשל ההתייחסות הנפרדת של הנאשם, כנטען, ל"חברה" ולנאשמת.

דא עקא קריאה נכוחה של הפסקה מלמדת כי כל מה שנאמר בה הינו הסברו של הנאשם להעברת מניותיו בנאשמת לאדם אחר - על מנת שלא ייוצר, לפי הבנתו, ניגוד אינטרסים בינו כבעלים של הנאשמת לבין תפקידו כסוכן מכירות שלה. מסקנה זו נתמכת גם מהמשך ת/1 בה מבהיר הנאשם למי העביר את האחזקה במניות הנאשמת.

(ו) בכל הנוגע לת/2 - הדברים מתחדדים וברורים כשמש. הנאשם נחקר לאורך כל הדרך על הנאשמת ולא על רוטו יבנה, נשאל עליה שאלות ישירות והשיב עליהן. כך, הנאשם אמר כי **"לגבי הגשת הדוחות והמאזנים של החברה ע.מ.י. פרס בע"מ לשנים 2001-2002 הרי שאין לי יכולת כספית נפשית וגם סמכות לטפל בזה, כי החברה סגורה ואני לא עובד שם יותר" (עמ' 1 ש' 13-16).**

(ז) בהמשך ת/2 הנאשם נשאל על טופסי 102 של הנאשמת, נשוא כתב אישום זה, אשר הוצגו בפניו מפורשות (עמ' 2 ש' 24) והופנה לתשובתו בת/1 שלדעתו הם שולמו (עמ' 3 ש' 17-19), והשיב כי אם אין חותמת דואר על הטפסים המסקנה הינה שהם לא שולמו (עמ' 3 ש' 21-23).

למעשה כחוט השני עוברת בהודעתו של הנאשם ת/2 הטענה כי הסכומים לא שולמו כי הנאשמת נקלעה למצב כלכלי קשה ולא היה בידה לשלם חובותיה לכל נושה - לרבות שלטונות המס.

(ח) מכת המחץ על גירסתו של הנאשם מונחת בהצהרתו שלו, המצויה בעמ' 4 ש' 17 ואילך לת/2. כאן הנאשם מבהיר שהחברה אליה הוא מתייחס בהודעתו הנ"ל לא נכנסה לפירוק משפטי בבית המשפט, אלא **"התפרקה מיכולתה לשמש כעסק חחי ולשלם את התחייבויותיה"**.

הודעה זו ניתנה ביום 3.11.2005. והנה, בהתאם לראיות ההגנה תיק הפירוק כנגד רוטו יבנה נפתח בשנת 2002 (נ/14 - ר' מספר התיק בבית המשפט המחוזי בב"ש - 3245/02) ואילו תיק הפירוק נגד הנאשמת נפתח בשנת 2007 (נ/5 - ר' מספר התיק בבית המשפט המחוזי בב"ש - 3226/07).

מכאן: **בעת מתן ההודעה ת/2 רוטו יבנה כבר היתה בהליכי פירוק בבית המשפט.** לכן, גם לא ייתכן שהנאשם, בהודעתו ת/2, מתייחס אליה שכן בהודעתו הנ"ל הוא מוסר מפורשות כי החברה אשר אליה הוא מתייחס **איננה מצויה** בהליכי פירוק משפטיים:

"כאשר אני אומר שהחברה נכנסה לפירוק, ברצוני להדגיש שלא מדובר בפירוק או מינוי כונס ע"י בית המשפט. כוונתי היא שהחברה התפרקה מיכולתה לשמש כעסק חי, ולשלם את כל התחייבויותיה."

מכאן: בהודעתו ת/2, הנאשם כלל אינו מתייחס לרוטו יבנה (אשר בעת מתן ההודעה היתה כבר בהליכי פירוק משפטי), והמסקנה היחידה האפשרית הינה שהוא התכוון לנאשמת, שבאותה עת עדיין לא היתה בהליכי פירוק בבית משפט (אלה החלו בעניינה רק בשנת 2007).

14. הנה כי כן, מסקנתי היא כי החקירה נשוא ת/1 ות/2 התנהלה כל כולה סביב הנאשמת ולא סביב רוטו יבנה, כנטען. השאלות נשאלו במישרין על הנאשמת ולא על רוטו יבנה, והמסמכים שהוצגו לנאשם

עניינם בנאשמת ולא ברוטו יבנה.

הנאשם השיב על שאלות אלה, הודה כי היה המנהל היחיד והרוח החיה בנאשמת, מורשה חתימה יחיד בחשבונותיה וצ'קים שלה, ומנהלי העבודה היו כפופים אליו והוא זה שנתן להם הוראות ופטר בעיות שהתעוררו בעבודה השוטפת בה. הנאשם הודה עוד כי אילו היה מודע לגובה החוב של הנאשמת היה מגיע להסדר עם שלטונות מס הכנסה.

לפיכך, המסקנה המשפטית הינה כי הנאשם הודה כי היה מנהל פעיל של הנאשמת. אין שום אפשרות, ולו קלושה, להבין את החקירה או את תשובותיו בחקירה כמתייחסות לרוטו יבנה, ודין מלוא טענותיו בהקשר זה להידחות.

15. למעשה, ניתן להגיע למסקנה כי הנאשם היה מנהל פעיל בנאשמת, אף ללא המפורט בהודעותיו. נשמעה בפני עדותו של עת/1, מר גבריאל כחלון. מר כחלון העיד בפשטות כי נרשם כדירקטור בנאשמת משום שהתבקש לעשות זאת בנאמנות, בין היתר לבקשת הנאשם (עמ' 16-17 לפרוט').

הנאשם בחקירתו הנגדית בבית המשפט אישר פרטים אלה (עמ' 59 ש' 15-16), וזאת לאחר שבמהלך החקירה הראשית שלל את העובדה כי מאן דהוא החזיק עבורו מניות בנאמנות (עמ' 57 ש' 29-30, ולאחר מכן בעמ' 52 בש' 12-13).

בחקירתו הנגדית העיד מר כחלון כי:

"ש. מי היה מנהל החברה בין השנים 2001-2002.

ת. אני קיבלתי הנחיות והוראות מכמה, אחד מהם זה ניסים, גם מקסים, היה שם עוד איזה מנהל עבודה, לא זוכר את שמו.

ש. האם מקסים העביר לך הוראות בתחום של עריכת העיתון ולא דברים אחרים

ת. כן. מה שקשור לעיתון."

(עמ' 22 ש' 6-10)

ובהמשך:

"ש. אמרת שמקסים היה המנהל ובעל המניות, ראינו שזאב דיין הוא המנהל, איך זה עולה בקנה אחד?

ת. למראית עין, כמו שזה נראה באותם ימים, אני הבנתי שמקסים וניסים הם המנהלים, למה זה לא נכון?"

(עמ' 22 ש' 16-18)

16. עדותו של מר כחלון מהימנה עלי. המדובר בעד אובייקטיבי אשר במהלך מסירת עדותו ואף קודם לכן, לא היה לו שום אינטרס שלא לאמר אמת.

עדותו כי החזיק במניות הנאשמת בנאמנות עבור הנאשם מתיישבת עם הודעת הנאשם עצמו. הנאשם לא אמר אמת בבית המשפט בכל הנוגע לעובדה זו, בעת שבחקירתו הראשית שלל אותה, אך לאחר מכן חזר בו ואישר את העבודה כי מר כחלון החזיק בנאמנות את מניות הנאשמת עבורו.

מר כחלון עמד על שלו לכל אורך החקירה הנגדית והשיב גם לשאלות שהיו נוחות לגירסת הנאשם (למשל על היחס בין הנאשם לבין רוטו יבנה - עמ' 21 לפרוטוקול), ולא היה אופוזיציוני לנאשם.

עמוד 10

אני נותן אמון מלא בגירסתו של מר כחלון, אשר מהווה, לכשעצמה, ראיה העומדת בפני עצמה, ובוודאי שהיא מהווה דבר לחיזוק לת/1 ות/2 - אף כדי סיוע.

17. לכך יש להוסיף את העובדה הבאה: כאמור לעיל, הנאשם אישר בתשובה לשאלות בית המשפט כי חתם על הדו"ח השנתי של 2000 או של 2001 של הנאשמת (עמ' 46 ש' 29-30).

יתירה מכך, הנאשם חתם על הודעה לרשם החברות בדבר העברת מניות בנאשמת, והוסיף בכתב ידו את תוארו (בעיני עצמו) כ"מנהל" (ת/8).

נסיונותיו של הנאשם הנאשם לפטור עבודות אלה כטעויות טכנית גרידא ("אמרו לי לחתום וחתמתי" - עמ' 46 ש' 31) או שוליות, הנובעת מריבוי חברות שהיו בשליטתו באותה עת - איננה מקובלת עלי, ואיני יכול לתת בה אמון. הנאשם העיד בפני והתרשמתי כי המדובר באדם הבקי היטב בהלכות מסחר, עסקים וחוק.

הנאשם סיפר בחקירתו הראשית כי כבר בשנת 1978 זיהה את שוק העיתונות המקומית כשוק עם פוטנציאל להתפתחות מסחרית ויבא מכונות דפוס להפצה המונית של עיתונות מקומית, במחירים זולים. הנאשם העיד כי:

"לאחר חצי שנה עיתון הארץ הגיע אלי ונכנס איתי לשותפות ומאז הפכתי להיות בעל ידע ויזם בתחום העיתונות המקומית וההדפסה, אני פרשתי מעיתון הארץ בשנת ה-80 עברתי ליבנה ואחת המטרות שלי היה להיות בית הדפוס הכי חזק בארץ לאחד את כל העיתונים המקומיים, הייתי צריך להיות דוחף לאנשים שכדאי להם לעשות עיתון, אם הייתי מזהה מישהו שרצה להשקיע בעסק והייתי אומר שאני אתן לו ייעוץ עזרה זה הלך ותפח עד שהגעתי למצב בשנות 2000 החזקתי מסביבי בצורה עקיפה את רוב העיתונים של הארץ, מי שלא היה ברשת שוקן, מעריב או ידיעות אחרונות 90% מהעיתונים היו אצלי. בשנות ה-90 בין כל העיתונים היתה מחלוקת מאוד קשה איך צריך הראות עיתון מה חלק היחסי בין מודעות למערכת האם כדאי להפיץ אותו בבתים בויכוח של הכדאיות תרמתי והקמתי עיתון באיזור יבנה "יבנתון", העיתון שהוקם היא רשת עיתונים באה להיות מודל לעיתונים האחרים, בניתי מודל לעיתונים האחרים, ניהלתי והייתי המנהלים שלו עד שנת 1993 או 1994, מכרתי אותו לחברה אחרת ויצאתי מזה, משתי סיבות, האחד לא יכולתי להיות בעל עיתון מצד אחד ומצד שני בעל דפוס, יצר ניגוד אינטרסים, החברה שלי הלכה להנפקה בבורסה, נפרדתי לחלוטין מהעיתון הזה"

יצוין עוד, כי במהלך המשפט הנאשם סיים לימודי משפטים והוסמך כעורך דין.

18. הנה כי כן, המסקנה העולה מהאמור לעיל כי הנאשם הינו איש מסחר ועסקים. התרשמתי מעדותו בפני כי אינו האדם התמים אשר היה חותם בהיסח הדעת על דו"ח שנתי של הנאשמת, וללא שיהיה לו כל יחס לחברה הנאשמת רק משום שאמרו לו לחתום. גם איני סבור כי הנאשם היה מציג עצמו כלפי הרשויות כ"מנהל" אלמלא היה כזה בפועל.

בעיני, העובדה שחתם, על פי הודייתו שלו, על דו"ח שנתי של הנאשמת בכוונת מכוון, וכן הציג עצמו בפני רשם החברות בת/8 כ"מנהל" מחזקת את המסקנה כי היה מנהל פעיל של הנאשמת, ומהווה אף היא דבר לחיזוק האמור בהודייתו.

19. גם עד ההגנה שהעיד הנאשם מטעמו, מר גולדשלגר לא תמך ולו במעט בטענות ההגנה. מר גולדשלגר לא יכול היה לשלול את הטענה כי הנאשם היה מנהל פעיל בנאשמת, היה נייטרלי לגבי עובדת חתימתו של הנאשם על דו"ח שנתי של החברה, ולא ידע מי היה בעל זכויות החתימה בחברה

(עמ' 78-79). בקציר האומר - אין בפיו של עד זה כדי לעורר ולו מקצת ספק סביר לגבי היותו של הנאשם מנהל פעל בנאשמת. עד זה אף חיזק את ראיות המאשימה בנדבך נוסף בכך שהעיד (עמ' 76 ש' 11-15) כי:

"ש. מה יש לך לומר על הטענה שמקסים בן עזרא הוא זה שאחראי על ביצוע התשלומים ביבנתון, גדרתון, אשדודתון והשבוע ביבנה ובכלל בעמי פרס?

ת. בן עזרא הדפיס את כל העיתונים והוא היה מעורב במערכת המערכתית הוא היה עורך ראשי היו לו הרבה קשרים עם גדרה ואשדוד והוא הכיר את הסביבה, **הוא במערכת היה הרוח החיה של המערכת המערכתית הכתובה. הרוח החיה. אבל הוא לא התעסק בניהול כספים וכו'.**"

20. ולסיכום: המסקנה על פיה הנאשם היה מנהל פעיל בחברה נשענת על ת/1 ות/2 וכן על עדויות וראיות עצמאיות וחיזוקיות, אשר בהן בלבד יש כדי להביא למסקנה האמורה, ואין כל ספק כי עדויות וראיות אלה מהוות דבר לחיזוק הודיית הנאשם המפורטת בת/1 ות/2.

נוכח האמור אני דוחה את הגנת הנאשם וקובע כי המאשימה הוכיחה למעלה מספק סביר כי בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום הנאשם היה מנהל פעיל בנאשמת.

למעלה מן הצורך, ואף שהטענה לא נטענה, אוסיף ואזכיר את ההלכה הידועה לפיה היקלעותו של נישום למצב כלכלי קשה אינה פוטרת את אותו מחובות הדיווח והתשלום לשלטונות המס, ומכאן גם נגזרת גם אחריות המנהל הפעיל.

21. באשר לטענת ההתיישנות, זו מסתמכת על הטענה כי בחקירותיו נשוא ת/1 ות/2 הנאשם לא נחקר על בנוגע לחברה אלא בנוגע לרוטו יבנה. מעת שדחיתי טענה זו, הרי שממילא נשמטת הקרקע מתחת לטענת ההתיישנות.

22. נוכח כל האמור אני מרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, כדלקמן:

2 עבירות של אי הגשת דין וחשבון, וזאת בניגוד לסעיף 216(ד) לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיפים 117 ו - 224א (ביחס לנאשם בלבד) לפקודה.

10 עבירות של אי תשלום מס שנוכה, וזאת בניגוד לסעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיפים 117, 164, 166, ו - 224א' (לנאשם בלבד) לפקודה, ובקשר עם תקנות מס הכנסה ומס מעסיקים (ניכוי ממשכורות ותשלום מס מעסיקים), התשנ"ג - 1993.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, במעמד הנאשם, בא כוחו וב"כ המאשימה.